

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลกระบวนการทางพฤติกรรมรูกอล์ฟพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย

เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ของกระบวนการพฤติกรรมและศึกษาลักษณะทางกายภาพที่เป็นปัจจัยของการรูกอล์ฟพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัยที่เป็นกรณีศึกษาทั้ง 3 โครงการ ซึ่งประกอบด้วยกระบวนการรับรู้ทางประสาทสัมผัส (perception) กระบวนการรู้ซึ่งรวมถึงการคิด การตัดสินใจ (cognitive) และกระบวนการเกิดพฤติกรรมในสภาพแวดล้อม (spatial behavior) ด้วยเครื่องมือในการวิจัยซึ่งอยู่ในรูปแบบสอบถาม โดยมีการแบ่งคำถามออกเป็น 3 ส่วนเกี่ยวกับทัศนคติของผู้อยู่อาศัยในเรื่องการรับรู้ ความคิดเห็น และพฤติกรรมการรูกอล์ฟพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย

ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม เกี่ยวกับทัศนคติในการครอบครองพื้นที่ของผู้อยู่อาศัย ประกอบด้วย

5.1 การวิเคราะห์ทัศนคติของผู้อยู่อาศัยเกี่ยวกับการรับรู้พฤติกรรม ความคิดเห็น และการกระทำพฤติกรรมการรูกอล์ฟพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัยในชุมชน

5.2 การวิเคราะห์กระบวนการทางพฤติกรรมของผู้อยู่อาศัยที่มีผลต่อการเกิดพฤติกรรมการรูกอล์ฟพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย

5.3 การวิเคราะห์ปัจจัยทางกายภาพที่มีผลต่อการเกิดพฤติกรรมการรูกอล์ฟพื้นที่ ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย

5.1 การวิเคราะห์ทัศนคติของผู้อยู่อาศัยเกี่ยวกับการรับรู้พฤติกรรม ความคิดเห็น และการกระทำพฤติกรรมการรูกอล์ฟพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัยในชุมชน

ในการศึกษาทัศนคติของผู้อยู่อาศัยเกี่ยวกับการรับรู้พฤติกรรม ความคิดเห็น และการกระทำพฤติกรรมการรูกอล์ฟพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัยในชุมชน โดยแบบสอบถามพบว่า ผู้อยู่อาศัยที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้พฤติกรรมการรูกอล์ฟพื้นที่ส่วนกลางในหมู่บ้านมาก แต่ไม่ค่อยเห็นด้วยกับพฤติกรรมการรูกอล์ฟพื้นที่ส่วนกลาง ซึ่งสอดคล้องกับพฤติกรรมการรูกอล์ฟพื้นที่ส่วนกลางของผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในระดับน้อย

โดยลักษณะของพฤติกรรมการรुकกล้าที่ผู้อยู่อาศัยรับรู้มากที่สุดคือ พฤติกรรมการรुकกล้าพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย ด้วยการนำเอาสิ่งปฏิกูลหรือขยะออกมากองนอกรั้วบ้าน ซึ่งเป็นพฤติกรรมการรुकกล้าของผู้อยู่อาศัยแทบทุกหลังคาเรือน เนื่องจากในการออกแบบตัวบ้านทาวนเฮ้าส์ของหมู่บ้านกรณีศึกษา ไม่ได้มีการจัดเตรียมพื้นที่ในการตั้งวางขยะให้ผู้อยู่อาศัยแต่ละบ้านเพื่อรอการเก็บขยะจากรถขยะเทศบาล ซึ่งผู้อยู่อาศัยที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นที่ไม่เห็นด้วยกับการรुकกล้าพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัยอื่น ๆ ในโครงการกรณีศึกษาในลักษณะพฤติกรรมดังกล่าว และมีความคิดว่าตนมีการกระทำอยู่ในระดับน้อย ซึ่งขัดแย้งจากข้อมูลการสำรวจที่พบว่าผู้อยู่อาศัยส่วนใหญ่มีการรुकกล้าพื้นที่ส่วนกลาง ด้วยการนำเอาสิ่งปฏิกูลหรือขยะออกมากองนอกรั้วบ้าน อยู่ในระดับมาก

ทำให้สามารถสรุปได้ว่า ผู้อยู่อาศัยมีพฤติกรรมการรुकกล้าพื้นที่ส่วนกลาง ในรูปแบบการนำเอาสิ่งปฏิกูลหรือขยะออกมากองนอกรั้วบ้านมาก แต่ผู้อยู่อาศัยที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในหมู่บ้าน มีความรู้สึกว่าจะไม่ได้รับผลกระทบจากพฤติกรรมการรुकกล้าพื้นที่ส่วนกลางในรูปแบบดังกล่าวมากนัก เนื่องจากผลจากแบบสอบถามที่สรุปว่า ผู้อยู่อาศัยมีการรับรู้พฤติกรรมดังกล่าวได้น้อย แม้ว่าจะมีทัศนคติที่ไม่เห็นด้วยกับพฤติกรรมดังกล่าวก็ตาม

ส่วนลักษณะของพฤติกรรมการรुकกล้าที่ผู้อยู่อาศัยมีความเห็นด้วยน้อยที่สุดคือ พฤติกรรมการรुकกล้าพื้นที่ส่วนกลาง โดยการต่อเติมส่วนของบ้านออกมาเกินกว่าขอบเขตที่ดิน ซึ่งผู้อยู่อาศัยที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมีการรับรู้พฤติกรรมดังกล่าวอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย และมีการกระทำที่อยู่ในระดับน้อย ดังตารางที่ 5.1 เนื่องจากพฤติกรรมการรुकกล้าพื้นที่ส่วนกลาง โดยการต่อเติมส่วนของบ้านออกมาเกินกว่าขอบเขตที่ดิน เกิดจากพื้นที่ใช้งานที่สถาปนิกเป็นผู้ออกแบบให้ มีไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้อยู่อาศัยที่ทำการรुकกล้า ซึ่งผู้อยู่อาศัยที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นที่ไม่เห็นด้วยกับการรुकกล้าพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัยอื่น ๆ ในโครงการกรณีศึกษาในลักษณะพฤติกรรมดังกล่าว และมีความคิดว่าตนมีการกระทำอยู่ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกันกับข้อมูลจากการสำรวจที่พบว่าผู้อยู่อาศัยส่วนใหญ่มีการรुकกล้าพื้นที่ส่วนกลางด้วยการต่อเติมส่วนของบ้านออกมาเกินกว่าขอบเขตที่ดินอยู่ในระดับน้อย

ทำให้สามารถสรุปได้ว่า ผู้อยู่อาศัยมีพฤติกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลาง ในรูปแบบการการต่อเติมส่วนของบ้านออกมาเกินกว่าขอบเขตที่ดินในระดับน้อย และผู้อยู่อาศัยที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในหมู่บ้านกรณีศึกษามีความรู้สึกว่า ไม่ได้รับผลกระทบจากพฤติกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลางในรูปแบบดังกล่าวมากนัก เนื่องจากผลจากแบบสอบถามที่สรุปว่า ผู้อยู่อาศัยมีการรับรู้พฤติกรรมดังกล่าวได้น้อย แม้ว่าผู้อยู่อาศัยจะมีทัศนคติที่ไม่เห็นด้วยกับพฤติกรรมดังกล่าวก็ตาม

5.2 การวิเคราะห์กระบวนการทางพฤติกรรมของผู้อยู่อาศัยที่มีผลต่อการเกิดพฤติกรรม การรुक้าพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย

ในการวิเคราะห์ทฤษฎีเกี่ยวกับกระบวนการทางพฤติกรรม ที่ว่ากระบวนการพฤติกรรมของผู้อยู่อาศัยนั้น เป็นสิ่งที่มีรูปแบบความสัมพันธ์ที่ต่อเนื่องกันอย่างอิสระ ไม่จำเป็นต้องเรียงลำดับขั้นตอน แต่มีการกำหนดหน้าที่ร่วมกัน โดยแสดงอยู่ในรูปแบบของพฤติกรรมที่แสดงออกทางกายภาพ (วิมลสิทธิ์ หรยางกูร, 2541, น. 7-9) ซึ่งประกอบด้วยกระบวนการรับรู้ทางประสาทสัมผัส (perception) กระบวนการรู้ซึ่งรวมถึงการคิด การตัดสินใจ (cognitive) และกระบวนการเกิดพฤติกรรมในสภาพแวดล้อม (spatial behavior) ซึ่งเป็นสิ่งที่มีผลต่อการเกิดพฤติกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย โดยแนวโน้มของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นมีความสัมพันธ์กับความรู้สึก ความเชื่อ และความรู้ของบุคคลที่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งรวมเรียกว่า ทัศนคติ

โดยทัศนคติ เป็นดัชนีที่ใช้ชี้แนวทางในการแสดงพฤติกรรม กล่าวคือ เมื่อผู้อยู่อาศัยมีทัศนคติที่ดีกับพฤติกรรมใด ๆ ก็จะมีแนวโน้มที่ผู้อยู่อาศัยจะมีทิศทางในการเข้าหาสถานการณ หรือแสดงพฤติกรรมนั้นออกมา หากว่าผู้อยู่อาศัยมีทัศนคติในทางลบกับพฤติกรรมใด ๆ ก็จะมีแนวโน้มที่ผู้อยู่อาศัยจะถอยหนีออกจากสถานการณ หรือมีการต่อต้านหรือแสดงพฤติกรรมที่มีทิศทางตรงกันข้ามกับพฤติกรรมนั้น ๆ ออกมา (กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ, 2523, น. 239)

ส่งผลให้ในการออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพใด ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับผู้อยู่อาศัยจึงมีความจำเป็นที่จะต้องออกแบบให้มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับกระบวนการทางพฤติกรรมของผู้อยู่อาศัย เพราะเมื่อสภาพแวดล้อมมีความเป็นอุปสรรคต่อพฤติกรรมของผู้อยู่อาศัย เป็นไปได้ว่าจะเกิดการปรับเปลี่ยนแก้ไขสภาพแวดล้อม หรือการย้ายเข้าไปสู่สภาพแวดล้อมใหม่ เพื่อให้เกิดความสอดคล้องระหว่างพฤติกรรมกับสภาพแวดล้อมมากที่สุด

ดังนั้น ในการศึกษากระบวนการทางพฤติกรรมของผู้อยู่อาศัยที่มีผลต่อการเกิดพฤติกรรม จึงทำการศึกษาพฤติกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย โดยใช้การนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาประมวลผลด้วยเครื่องมือทางสถิติ SPSS เพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปรที่จะมีผลต่อพฤติกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย ดังตารางที่ 5.2 ซึ่งตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาความสัมพันธ์ครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. การรับรู้พฤติกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย
2. การมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย
3. การกระทำพฤติกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย

จากการศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปร การรับรู้ ความคิดเห็น และการกระทำ ที่มีต่อพฤติกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลางข้อมูล ดังตารางที่ 5.2 พบว่า การรับรู้พฤติกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง กับความคิดเห็นต่อการรुक้าพื้นที่ส่วนกลาง และพฤติกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ เมื่อการรับรู้พฤติกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัยเพิ่มขึ้น ความเห็นด้วยในพฤติกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลางก็จะเพิ่มมากขึ้น และพฤติกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลางก็ย่อมเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย

ตารางที่ 5.1

ทัศนคติของผู้อยู่อาศัยเกี่ยวกับการรับรู้พฤติกรรม ความคิดเห็น และการกระทำพฤติกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัยในชุมชน

ลักษณะพฤติกรรมการรูก้า	การรับรู้			ความคิดเห็น			การกระทำ		
	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับ	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับ	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับ
การจอดรถบนถนนสาธารณะของโครงการ	2.7662	1.11315	น้อย	2.2987	1.20527	น้อย	2.0325	1.08114	น้อย
การจัดกิจกรรมต่าง ๆ โดยมีกักรกันพื้นที่หรือทางเดินที่บนถนนย่อย รวมถึงการใช้ทางเท้าเพื่ออำนวยความสะดวก	3.6818	1.27676	มาก	2.1948	1.31893	น้อย	2.5065	1.22739	น้อย
การใช้พื้นที่เพื่ออำนวยความสะดวกในการก่อสร้าง ปรับแต่ง ต่อเติม บ้าน	2.7013	1.23738	น้อย	2.6234	1.29392	น้อย	2.0909	1.23861	น้อย
การปรับเปลี่ยนรูปแบบการใช้พื้นที่ในบริเวณทางสาธารณะ เพื่อตอบสนองความต้องการส่วนตัว	3.1299	1.22981	มาก	2.4221	1.23554	น้อย	1.8442	1.21068	น้อย
การปรับเปลี่ยนรูปแบบการใช้พื้นที่ในบริเวณทางสาธารณะ เพื่อตอบสนองกิจการส่วนตัว	3.1104	1.18576	มาก	2.3442	1.10483	น้อย	2.2273	1.21280	น้อย
การต่อเติมส่วนของบ้านออกมาเกินกว่าขอบเขตที่ดิน	2.8831	1.24695	น้อย	2.0390	1.14836	น้อย	1.8831	1.17684	น้อย
พฤติกรรมการนำเอาสิ่งปฏิกูลหรือขยะ ออกมากองนอกรั้วบ้าน	3.8312	1.26183	มาก	2.3247	1.43660	น้อย	2.9156	1.47728	น้อย
การยึดครองพื้นที่จอดรถบนพื้นที่สาธารณะ เช่น สโมสร	2.3701	1.31334	น้อย	2.0455	1.28511	น้อย	1.7208	1.17988	น้อย
รวม	3.0593	0.70279	มาก	2.2865	0.84742	น้อย	2.1526	0.79972	น้อย

ตารางที่ 5.2

ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปร การรับรู้ ความคิดเห็น และการกระทำ
ต่อพฤติกรรมกรรมการรुकูล้ำพื้นที่ส่วนกลาง

ตัวแปร	การรับรู้การรुकูล้ำ	ความคิดเห็นต่อการรुकูล้ำ	พฤติกรรมกรรมการรुकูล้ำ
การรับรู้การรुकูล้ำ			
ความคิดเห็นต่อการรुकูล้ำ	.324*		
พฤติกรรมกรรมการรुकูล้ำ	.280*	.654*	
ค่าเฉลี่ย	3.059	2.287	2.153
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.703	0.847	0.800

นอกจากนี้ยังพบ ความคิดเห็นต่อพฤติกรรมกรรมการรुकูล้ำของผู้อยู่อาศัย มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับพฤติกรรมกรรมการรुकูล้ำของผู้อยู่อาศัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 กล่าวคือ เมื่อผู้อยู่อาศัยมีความเห็นด้วยกับพฤติกรรมกรรมการรुकูล้ำพื้นที่ส่วนกลาง โอกาสในการกระทำพฤติกรรมรुकูล้ำพื้นที่ส่วนกลางก็จะมีสูงขึ้น

เมื่อมีการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่าง การรับรู้พฤติกรรมกรรมการรुकูล้ำ กับการมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมกรรมการรुकูล้ำ ที่มีผลต่อการเกิดพฤติกรรมกรรมการรुकูล้ำพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย พบว่า การมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมกรรมการรुकูล้ำ มีความสัมพันธ์กับการเกิดพฤติกรรมกรรมการรुकูล้ำพื้นที่ส่วนกลางมากกว่า การรับรู้พฤติกรรมกรรมการรुकูล้ำพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย

5.3 การวิเคราะห์ปัจจัยทางกายภาพที่มีผลต่อการเกิดพฤติกรรมกรรมการรुकูล้ำพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย

การศึกษาปัจจัยทางกายภาพที่มีผลต่อการเกิดพฤติกรรมกรรมการรुकูล้ำพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย ซึ่งปัจจัยทางกายภาพที่ทำการศึกษา ประกอบด้วยลักษณะทางกายภาพของทาว์นเฮ้าส์ ดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยของลักษณะทางกายภาพด้านจำนวนชั้น ซึ่งเป็นการพิจารณาตัวแปร 2 กลุ่มที่ไม่มีความสัมพันธ์กัน จึงใช้การประมวลผลด้วยเครื่องมือทางสถิติแบบ independent t-test โดยทำการแบ่งกระบวนทางพฤติกรรมของผู้อยู่อาศัยออกเป็น 3 รูปแบบ คือ กระบวนกรรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการรुकูล้ำ กระบวนกรมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการรुकูล้ำ และกระบวนกรกระทำพฤติกรรมกรรมการรुकูล้ำของผู้อยู่อาศัย ดังตารางที่ 5.3 ถึง 5.5

ตารางที่ 5.3

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยทางกายภาพที่มีผลต่อการเกิดกระบวนการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการรื้อล้างพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย ระหว่างทาว์นเฮ้าส์ 2 ชั้น และ ทาว์นเฮ้าส์ 3 ชั้น

	ทาว์นเฮ้าส์ 2 ชั้น			ทาว์นเฮ้าส์ 3 ชั้น			สถิติทดสอบ	
	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า t	ระดับ นัยสำคัญ
กระบวนการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการรื้อล้างพื้นที่ส่วนกลาง	121	3.053	0.677	33	3.079	0.800	-0.187	0.852
การรับรู้การใช้พื้นที่นอกรั้วบ้านอำนวยความสะดวกในการก่อสร้าง	121	2.743	1.144	33	2.848	1.003	-0.478	0.634
การรับรู้การจอดรถบนถนนของหมู่บ้าน ทั้งสายหลักและสายย่อย	121	3.776	1.306	33	3.333	1.108	1.781	0.077
การรับรู้การใช้พื้นที่นอกรั้วบ้านจัดกิจกรรม หรืองานเลี้ยงรับรอง	121	2.652	1.256	33	2.878	1.166	-0.929	0.354
การรับรู้การปรับเปลี่ยนพื้นที่นอกรั้วบ้านเพื่อตอบสนองกิจการส่วนตัว	121	3.124	1.228	33	3.151	1.253	-0.112	0.911
การรับรู้การปรับเปลี่ยนพื้นที่นอกรั้วบ้านเพื่อตอบสนองความต้องการส่วนตัว	121	3.132	1.203	33	3.030	1.131	0.437	0.663
การรับรู้การต่อเติมส่วนของบ้านออกมานอกรั้วบ้าน	121	2.868	1.244	33	2.9394	1.273	-0.292	0.771
การรับรู้การนำเอาสิ่งปลูกสร้างหรือขยะ ออกมากองนอกรั้วบ้าน	121	3.876	1.275	33	3.6667	1.216	0.844	0.400
การรับรู้การทำสัญลักษณ์ส่วนตัว ในพื้นที่สาธารณะ	121	2.256	1.268	33	2.7879	1.409	-2.084	0.039

ตารางที่ 5.4

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยทางกายภาพที่มีผลต่อการเกิดกระบวนการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมกรุกล้ำพื้นที่ส่วนกลาง
ของผู้อยู่อาศัย ระหว่างทาว์นเฮ้าส์ 2 ชั้น และ ทาว์นเฮ้าส์ 3 ชั้น

	ทาว์นเฮ้าส์ 2 ชั้น			ทาว์นเฮ้าส์ 3 ชั้น			สถิติทดสอบ	
	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า t	ระดับ นัยสำคัญ
กระบวนการความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมกรุกล้ำพื้นที่ส่วนกลาง	121	2.230	0.835	33	2.500	0.872	-1.582	0.116
ความคิดเห็นต่อการใช้พื้นที่นอกรั้วบ้านอำนวยความสะดวกในการก่อสร้าง	121	2.248	1.185	33	2.484	1.278	-1.001	0.318
ความคิดเห็นต่อการจอดรถบนถนนของหมู่บ้าน ทั้งสายหลักและสายย่อย	121	2.116	1.311	33	2.484	1.326	-1.430	0.155
ความคิดเห็นต่อการใช้พื้นที่นอกรั้วบ้านจัดกิจกรรม หรืองานเลี้ยงรับรอง	121	2.529	1.278	33	2.970	1.311	-1.746	0.083
ความคิดเห็นต่อการปรับเปลี่ยนพื้นที่นอกรั้วบ้านเพื่อตอบสนองของกิจการส่วนตัว	121	2.347	1.229	33	2.670	1.237	-1.447	0.150
ความคิดเห็นต่อการปรับเปลี่ยนพื้นที่นอกรั้วบ้านเพื่อตอบสนองของความต้องการส่วนตัว	121	2.372	1.134	33	2.242	1.001	0.595	0.552
ความคิดเห็นต่อการต่อเติมส่วนของบ้านออกมานอกรั้วบ้าน	121	1.967	1.161	33	2.303	1.075	-1.564	0.124
ความคิดเห็นต่อการนำเอาสิ่งปลูกสร้างหรือขยะ ออกมากองนอกรั้วบ้าน	121	2.289	1.480	33	2.454	1.277	-0.585	0.560
ความคิดเห็นต่อการทำสัญลักษณ์ส่วนตัว ในพื้นที่สาธารณะ	121	1.975	1.214	33	2.303	1.510	-1.302	0.195

ตารางที่ 5.5

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยทางกายภาพที่มีผลต่อการเกิดกระบวนการกระทำพฤติกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย
ระหว่างทาว์นเฮ้าส์ 2 ชั้น และทาว์นเฮ้าส์ 3 ชั้น

	ทาว์นเฮ้าส์ 2 ชั้น			ทาว์นเฮ้าส์ 3 ชั้น			สถิติทดสอบ	
	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า t	ระดับ นัยสำคัญ
กระบวนการเกิดพฤติกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลาง	121	2.094	0.772	33	2.367	0.873	-1.753	0.082
การใช้พื้นที่นอกรั้วบ้านอำนวยความสะดวกในการก่อสร้าง	121	2.041	1.098	33	2.000	1.031	0.201	0.841
การจอดรถบนถนนของหมู่บ้าน ทั้งสายหลักและสายย่อย	121	2.455	1.238	33	2.697	1.185	-1.006	0.316
การใช้พื้นที่นอกรั้วบ้านจัดกิจกรรม หรืองานเลี้ยงรับรอง	121	1.950	1.203	33	2.606	1.248	-2.753	0.027
การปรับเปลี่ยนพื้นที่นอกรั้วบ้านเพื่อตอบสนองกิจการส่วนตัว	121	1.769	1.216	33	2.121	1.166	-1.489	0.139
การปรับเปลี่ยนพื้นที่นอกรั้วบ้านเพื่อตอบสนองความต้องการส่วนตัว	121	2.157	1.204	33	2.484	1.228	-1.365	0.178
การต่อเติมส่วนของบ้านออกมานอกรั้วบ้าน	121	1.818	1.176	33	2.121	1.166	-1.321	0.192
การนำเอาสิ่งปฏิกูลหรือขยะ ออกมาจากนอกรั้วบ้าน	121	2.925	1.484	33	2.879	1.474	0.162	0.872
การทำสัญลักษณ์ส่วนตัว ในพื้นที่สาธารณะ	121	1.636	1.147	33	2.030	1.262	-1.711	0.089

ข้อมูลตารางที่ 5.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยทางกายภาพ ที่มีผลต่อการเกิดกระบวนการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมกรรูกอล์ฟพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย ระหว่าง ทาวน์เฮ้าส์ 2 ชั้นและทาวน์เฮ้าส์ 3 ชั้น พบว่า ทั้งผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ 2 ชั้น และ 3 ชั้น มีค่าเฉลี่ยของการรับรู้พฤติกรรมกรรูกอล์ฟพื้นที่ส่วนกลาง และด้านย่อยต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ถึงค่อนข้างมาก

เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการรับรู้พฤติกรรมกรรูกอล์ฟพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัยระหว่าง ทาวน์เฮ้าส์ 2 ชั้น และทาวน์เฮ้าส์ 3 ชั้น ด้วย independent t-test พบว่า ผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ 2 ชั้น และผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ 3 ชั้น มีการรับรู้พฤติกรรมกรรูกอล์ฟพื้นที่ส่วนกลางที่ไม่มีความแตกต่างกัน แต่พบความแตกต่างในเรื่องการรับรู้การทำสัญลักษณ์ส่วนตัว ในพื้นที่สาธารณะ กล่าวคือ ผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ 2 ชั้น การรับรู้การทำสัญลักษณ์ส่วนตัว ในพื้นที่สาธารณะ น้อยกว่า ผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ 3 ชั้น อย่างมีนัยสำคัญที่ .05

ข้อมูลตารางที่ 5.4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยทางกายภาพ ที่มีผลต่อการเกิดกระบวนการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรูกอล์ฟพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย ระหว่าง ทาวน์เฮ้าส์ 2 ชั้น และทาวน์เฮ้าส์ 3 ชั้น พบว่า ผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ 2 ชั้น มีค่าเฉลี่ยของการมีความคิดเห็นพฤติกรรมกรรูกอล์ฟพื้นที่ส่วนกลาง และด้านย่อยต่าง ๆ อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ถึงปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมกรรูกอล์ฟพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัยระหว่าง ทาวน์เฮ้าส์ 2 ชั้น และทาวน์เฮ้าส์ 3 ชั้นด้วย independent t-test พบว่า ผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ 2 ชั้น และผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ 3 ชั้น มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมกรรูกอล์ฟพื้นที่ส่วนกลางที่ไม่มีความแตกต่างกันในทุกด้าน

ข้อมูลตารางที่ 5.5 การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยทางกายภาพ ที่มีผลต่อกระบวนการกระทำพฤติกรรมกรรูกอล์ฟพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย ระหว่าง ทาวน์เฮ้าส์ 2 ชั้น และทาวน์เฮ้าส์ 3 ชั้น พบว่า ผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ 2 ชั้น มีค่าเฉลี่ยของการกระทำพฤติกรรมกรรูกอล์ฟพื้นที่ส่วนกลาง และด้านย่อยต่าง ๆ อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ถึงปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการกระทำพฤติกรรมกรรูกอล์ฟพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัยระหว่าง ทาวน์เฮ้าส์ 2 ชั้น และทาวน์เฮ้าส์ 3 ชั้น ด้วย independent t-test พบว่า ผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ 2 ชั้น และผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ 3 ชั้น มีการกระทำพฤติกรรมกรรูกอล์ฟพื้นที่ส่วนกลางที่ไม่มีความแตกต่างกัน

ดังนั้น จากตารางที่ 5.3 ถึง 5.5 จึงแสดงให้เห็นว่า ผู้อยู่อาศัย ทาวน์เฮ้าส์ 2 ชั้น และ 3 ชั้น มีกระบวนการทางพฤติกรรมในการรुकูล้ำพื้นที่ส่วนกลาง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่.05

2. ปัจจัยของลักษณะทางกายภาพด้านลักษณะพื้นผิวพื้นที่กึ่งสาธารณะ ซึ่งเป็นการพิจารณาตัวแปร 2 กลุ่มที่ไม่มีความสัมพันธ์กัน จึงใช้การประมวลผลด้วยการทดสอบทางสถิติแบบ independent t-test โดยทำการแบ่งกระบวนการทางพฤติกรรมของผู้อยู่อาศัยออกเป็น 3 รูปแบบ คือ กระบวนการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการรुकูล้ำ กระบวนการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการรुकูล้ำ และกระบวนการกระทำพฤติกรรมการรुकูล้ำของผู้อยู่อาศัย ดังตารางที่ 5.6 ถึง 5.8

ข้อมูลตารางที่ 5.6 การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยทางกายภาพ ที่มีผลต่อการเกิดกระบวนการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการรुकูล้ำพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย ระหว่าง ทาวน์เฮ้าส์ที่มีพื้นผิวของพื้นที่กึ่งสาธารณะเป็นแบบคอนกรีตล้น และทาวน์เฮ้าส์ที่มีพื้นผิวของพื้นที่กึ่งสาธารณะเป็นแบบคอนกรีตผสมสนามหญ้า พบว่า ทั้งผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ที่มีพื้นผิวของพื้นที่กึ่งสาธารณะเป็นแบบคอนกรีตล้น และแบบคอนกรีตผสมสนามหญ้า มีค่าเฉลี่ยของการรับรู้พฤติกรรมการรुकูล้ำพื้นที่ส่วนกลาง และด้านย่อยต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ถึงค่อนข้างมาก

เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการรับรู้พฤติกรรมการรुकูล้ำพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ที่มีพื้นผิวของพื้นที่กึ่งสาธารณะเป็นแบบคอนกรีตล้นและทาวน์เฮ้าส์ที่มีพื้นผิวของพื้นที่กึ่งสาธารณะเป็นแบบคอนกรีตผสมสนามหญ้า ด้วย independent t-test พบว่า ผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ที่มีพื้นผิวของพื้นที่กึ่งสาธารณะเป็นแบบคอนกรีตล้น และแบบคอนกรีตผสมสนามหญ้า มีการรुकูล้ำพื้นที่ส่วนกลางที่ไม่มีความแตกต่างกัน ในทุกด้าน

ข้อมูลตารางที่ 5.7 การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยทางกายภาพ ที่มีผลต่อการเกิดกระบวนการมีความคิดเห็น เกี่ยวกับพฤติกรรมการรुकูล้ำพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย ระหว่าง ทาวน์เฮ้าส์ที่มีพื้นผิวของพื้นที่กึ่งสาธารณะเป็นแบบคอนกรีตล้น และทาวน์เฮ้าส์ที่มีพื้นผิวของพื้นที่กึ่งสาธารณะเป็นแบบคอนกรีตผสมสนามหญ้า พบว่า ทั้งผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ที่มีพื้นผิวของพื้นที่กึ่งสาธารณะเป็นแบบคอนกรีตล้น และทาวน์เฮ้าส์ที่มีพื้นผิวของพื้นที่กึ่งสาธารณะเป็นแบบคอนกรีตผสมสนามหญ้า มีค่าเฉลี่ยของการมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการรुकูล้ำพื้นที่ส่วนกลาง และด้านย่อยต่าง ๆ อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ถึงปานกลาง

ตารางที่ 5.6

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยทางกายภาพที่มีผลต่อการเกิดกระบวนการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการรुकล้ำพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย ระหว่าง
ทาวน์เฮ้าส์ที่มีพื้นที่กึ่งสาธารณะเป็นแบบคอนกรีตล้วน และทาวน์เฮ้าส์ที่มีพื้นที่กึ่งสาธารณะเป็นแบบคอนกรีตผสมสนามหญ้า

	แบบคอนกรีตล้วน			แบบคอนกรีตผสมสนามหญ้า			สถิติทดสอบ	
	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า t	ระดับ นัยสำคัญ
กระบวนการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการรुकล้ำพื้นที่ส่วนกลาง	96	3.063	0.720	58	3.052	0.680	0.105	0.917
การรับรู้การใช้พื้นที่นอกรั้วบ้านอำนวยความสะดวกในการก่อสร้าง	96	2.812	1.111	58	2.707	1.124	0.513	0.609
การรับรู้การจอดรถบนถนนของหมู่บ้าน ทั้งสายหลักและสายย่อย	96	3.635	1.232	58	3.759	1.355	-0.579	0.563
การรับรู้การใช้พื้นที่นอกรั้วบ้านจัดกิจกรรม หรืองานเลี้ยงรับรอง	96	2.708	1.230	58	2.690	1.260	0.090	0.928
การรับรู้การปรับเปลี่ยนพื้นที่นอกรั้วบ้านเพื่อตอบสนองกิจการส่วนตัว	96	3.093	1.300	58	3.190	1.115	-0.468	0.641
การรับรู้การปรับเปลี่ยนพื้นที่นอกรั้วบ้านเพื่อตอบสนองความต้องการส่วนตัว	96	3.188	1.164	58	2.982	1.221	1.039	0.301
การรับรู้การต่อเติมส่วนของบ้านออกมานอกรั้วบ้าน	96	2.833	1.220	58	2.970	1.300	-0.636	0.526
การรับรู้การนำเอาสิ่งปลูกสร้างหรือขยะ ออกมากองนอกรั้วบ้าน	96	3.875	1.275	58	3.760	1.250	0.553	0.581
การรับรู้การทำสัญลักษณ์ส่วนตัว ในพื้นที่สาธารณะ	96	2.375	1.401	58	2.362	1.165	0.059	0.953

ตารางที่ 5.7

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยทางกายภาพที่มีผลต่อการเกิดกระบวนการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรูก้าพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย ระหว่าง ทาวน์เฮ้าส์ที่มีพื้นที่กึ่งสาธารณะเป็นแบบคอนกรีตล้วน และทาวน์เฮ้าส์ที่มีพื้นที่กึ่งสาธารณะเป็นแบบคอนกรีตผสมสนามหญ้า

	แบบคอนกรีตล้วน			แบบคอนกรีตผสมสนามหญ้า			สถิติทดสอบ	
	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า t	ระดับ นัยสำคัญ
กระบวนการความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรูก้าพื้นที่ส่วนกลาง	96	2.322	0.862	58	2.228	0.826	0.660	0.510
ความคิดเห็นต่อการใช้พื้นที่นอกรั้วบ้านอำนวยความสะดวกในการก่อสร้าง	96	2.380	1.190	58	2.172	1.230	0.062	0.951
ความคิดเห็นต่อการจอดรถบนถนนของหมู่บ้าน ทั้งสายหลักและสายย่อย	96	2.200	1.381	58	2.190	1.221	1.011	0.314
ความคิดเห็นต่อการใช้พื้นที่นอกรั้วบ้านจัดกิจกรรม หรืองานเลี้ยงรับรอง	96	2.667	1.320	58	2.551	1.259	0.038	0.970
ความคิดเห็นต่อการปรับเปลี่ยนพื้นที่นอกรั้วบ้านเพื่อตอบสนองของกิจการส่วนตัว	96	2.438	1.212	58	2.397	1.283	0.533	0.595
ความคิดเห็นต่อการปรับเปลี่ยนพื้นที่นอกรั้วบ้านเพื่อตอบสนองของความต้อการส่วนตัว	96	2.390	1.109	58	2.276	1.105	0.199	0.843
ความคิดเห็นต่อการต่อเติมส่วนของบ้านออกมานอกรั้วบ้าน	96	2.083	1.176	58	1.966	1.108	0.595	0.553
ความคิดเห็นต่อการนำเอาสิ่งปลูกสร้างหรือขยะ ออกมากองนอกรั้วบ้าน	96	2.385	1.364	58	2.224	1.556	0.616	0.539
ความคิดเห็นต่อการทำสัญลักษณ์ส่วนตัว ในพื้นที่สาธารณะ	96	2.041	1.321	58	2.051	1.234	0.652	0.516

ตารางที่ 5.8

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยทางกายภาพที่มีผลต่อการเกิดกระบวนการกระทำพฤติกรรมกรรูก้าพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย ระหว่าง
ทาวน์เฮ้าส์ที่มีพื้นผิวของพื้นที่ที่ถึงสาธารณะเป็นแบบคอนกรีตล้วน และแบบคอนกรีตผสมสนามหญ้า

	แบบคอนกรีตล้วน			แบบคอนกรีตผสมสนามหญ้า			สถิติทดสอบ	
	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า t	ระดับ นัยสำคัญ
กระบวนการเกิดพฤติกรรมกรรูก้าพื้นที่ส่วนกลาง	96	2.277	0.803	58	1.946	0.757	2.534	0.012
การใช้พื้นที่นอกรั้วบ้านอำนวยความสะดวกในการก่อสร้าง	96	2.146	1.076	58	1.845	1.073	1.684	0.094
การจอดรถบนถนนของหมู่บ้าน ทั้งสายหลักและสายย่อย	96	2.625	1.250	58	2.310	1.173	1.549	0.124
การใช้พื้นที่นอกรั้วบ้านจัดกิจกรรม หรืองานเลี้ยงรับรอง	96	2.260	1.300	58	1.810	1.083	2.213	0.026
การปรับเปลี่ยนพื้นที่นอกรั้วบ้านเพื่อตอบสนองของกิจการส่วนตัว	96	1.833	1.167	58	1.862	1.290	-0.142	0.887
การปรับเปลี่ยนพื้นที่นอกรั้วบ้านเพื่อตอบสนองความต้องการส่วนตัว	96	2.449	1.178	58	1.828	1.172	3.279	0.001
การต่อเติมส่วนของบ้านออกมานอกรั้วบ้าน	96	2.031	1.235	58	1.638	1.038	2.030	0.044
การนำเอาสิ่งปลูกสร้างหรือขยะ ออกมากองนอกรั้วบ้าน	96	3.156	1.417	58	2.517	1.501	2.652	0.009
การทำสัญลักษณ์ส่วนตัว ในพื้นที่สาธารณะ	96	1.700	1.144	58	1.759	1.247	-0.308	0.758

เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการรुक้าพื้นที่ ส่วนกลาง ของผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ที่มีพื้นผิวของพื้นที่กิ่งสาธารณะเป็นแบบคอนกรีตล้น และทาวน์เฮ้าส์ที่มีพื้นผิวพื้นที่กิ่งสาธารณะเป็นแบบคอนกรีตผสมสนามหญ้าด้วย independent t-test พบว่า ผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ที่มีพื้นผิวของพื้นที่กิ่งสาธารณะเป็นแบบคอนกรีตล้น และแบบคอนกรีตผสมสนามหญ้า มีการรुक้าพื้นที่ส่วนกลางที่ไม่มีความแตกต่างกัน ในทุกด้าน

ข้อมูลตาราง 5.8 การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยทางกายภาพ ที่มีผลต่อการเกิดกระบวนการกระทำพฤติกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย ระหว่างทาวน์เฮ้าส์ที่มีพื้นผิวของพื้นที่กิ่งสาธารณะเป็นแบบคอนกรีตล้น และทาวน์เฮ้าส์ที่มีพื้นผิวของพื้นที่กิ่งสาธารณะเป็นแบบคอนกรีตผสมสนามหญ้า พบว่า ทั้งผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ที่มีพื้นผิวของพื้นที่กิ่งสาธารณะเป็นแบบคอนกรีตล้น และแบบคอนกรีตผสมสนามหญ้า มีค่าเฉลี่ยของการกระทำพฤติกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลาง และด้านย่อยต่าง ๆ อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ถึงค่อนข้างมาก

เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการกระทำพฤติกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลาง ของผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ที่มีพื้นผิวของพื้นที่กิ่งสาธารณะเป็นแบบคอนกรีตล้น และแบบคอนกรีตผสมสนามหญ้า

ด้วย independent t-test พบว่า ทาวน์เฮ้าส์ที่มีพื้นที่กิ่งสาธารณะแบบคอนกรีตล้น มีค่าเฉลี่ยการกระทำพฤติกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลางมากกว่า แบบคอนกรีตผสมสนามหญ้าอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

และเมื่อเปรียบเทียบการกระทำพฤติกรรมการรुक้าในแต่ละด้าน ก็พบว่า ผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ที่มีพื้นผิวของพื้นที่กิ่งสาธารณะแบบคอนกรีตล้น มีการกระทำพฤติกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลางด้าน การใช้พื้นที่นอกบ้าน เพื่อจัดกิจกรรม หรืองานเลี้ยงรับรอง การปรับเปลี่ยนพื้นที่นอกรั้วบ้านเพื่อตอบสนองความต้องการส่วนตัว การต่อเติมส่วนของบ้านออกมานอกรั้วบ้าน และการนำเอาสิ่งปฏิกูล ออกมากองนอกรั้วบ้าน มากกว่าแบบคอนกรีตผสมสนามหญ้าอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 กล่าวคือ ผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ที่มีพื้นผิวของพื้นที่กิ่งสาธารณะแบบคอนกรีตล้นในระดับปานกลาง ถึงค่อนข้างมาก ส่วนแบบคอนกรีตผสมสนามหญ้า มีระดับการกระทำการรुक้าในระดับค่อนข้างน้อย ถึงปานกลาง สำหรับระดับการกระทำการรुक้าในด้านอื่น ๆ พบว่า ผู้อยู่อาศัยทั้งสองรูปแบบ มีระดับการกระทำการรुक้าที่ไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น ข้อมูลตารางที่ 5.6 ถึง 5.8 จึงแสดงให้เห็นว่า ผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ที่มีพื้นผิวของพื้นที่กิ่งสาธารณะเป็นแบบคอนกรีตล้น และแบบคอนกรีตผสมสนามหญ้า มีกระบวนการทางพฤติกรรมการรับรู้ และการมีความคิดเห็นในการรुक้าพื้นที่ส่วนกลาง ไม่แตกต่างกัน แต่การกระทำพฤติกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลาง มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

โดยทาวน์เฮ้าส์ที่มีพื้นผิวของพื้นที่กึ่งสาธารณะแบบคอนกรีตล้วน มีการรुकูล้ำมากกว่าแบบคอนกรีตผสมสนามหญ้า

3. ปัจจัยของลักษณะทางกายภาพด้านสัดส่วนพื้นที่กึ่งสาธารณะต่อพื้นที่ใช้งานทั้งหมดของทาวน์เฮ้าส์ ซึ่งเป็นการพิจารณาตัวแปร 2 กลุ่มที่ไม่มีความสัมพันธ์กัน จึงใช้การประมวลผลด้วยเครื่องมือทางสถิติแบบ independent t-test โดยทำการแบ่งกระบวนการทางพฤติกรรมของผู้อยู่อาศัยออกเป็น 3 รูปแบบ คือ กระบวนการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการรुकูล้ำ กระบวนการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการรुकูล้ำ และกระบวนการกระทำพฤติกรรมการรुकูล้ำของผู้อยู่อาศัย ดังตารางที่ 5.9 ถึง 5.11

ข้อมูลตารางที่ 5.9 การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยทางกายภาพ ที่มีผลต่อการเกิดกระบวนการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการรुकูล้ำพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย ระหว่าง ทาวน์เฮ้าส์

ที่มีสัดส่วนพื้นที่กึ่งสาธารณะต่อพื้นที่ใช้งานทั้งหมดน้อย และทาวน์เฮ้าส์ที่มีสัดส่วนพื้นที่กึ่งสาธารณะต่อพื้นที่ใช้งานทั้งหมดมาก พบว่า ทั้งผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์

ที่มีสัดส่วนพื้นที่กึ่งสาธารณะต่อพื้นที่ใช้งานทั้งหมดน้อย และทาวน์เฮ้าส์ที่มีสัดส่วนพื้นที่กึ่งสาธารณะต่อพื้นที่ใช้งานทั้งหมดมาก มีค่าเฉลี่ยของการรับรู้พฤติกรรมการรुकูล้ำพื้นที่ส่วนกลางโดยรวม และด้านย่อยต่าง ๆ อยู่ในระดับน้อยมาก ถึงค่อนข้างมาก

เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการรับรู้พฤติกรรมการรुकูล้ำพื้นที่ส่วนกลาง ของผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ที่มีสัดส่วนพื้นที่กึ่งสาธารณะต่อพื้นที่ใช้งานทั้งหมดน้อย และทาวน์เฮ้าส์ที่มีสัดส่วนพื้นที่กึ่งสาธารณะต่อพื้นที่ใช้งานทั้งหมดมาก ด้วย independent t-test พบว่า ผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ที่มีสัดส่วนพื้นที่กึ่งสาธารณะต่อพื้นที่ใช้งานทั้งหมดน้อย และทาวน์เฮ้าส์ที่มีสัดส่วนพื้นที่กึ่งสาธารณะต่อพื้นที่ใช้งานทั้งหมดมาก มีการรुकูล้ำพื้นที่ส่วนกลางที่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ทั้งการเปรียบเทียบระดับการรับรู้โดยรวม และการเปรียบเทียบระดับการรับรู้ในแต่ละรูปแบบของพฤติกรรมการรुकูล้ำพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย

ข้อมูลตารางที่ 5.10 การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยทางกายภาพ ที่มีผลต่อการเกิดกระบวนการมีความคิดเห็น เกี่ยวกับพฤติกรรมการรुकูล้ำพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย ระหว่าง ทาวน์เฮ้าส์ที่มีสัดส่วนพื้นที่กึ่งสาธารณะต่อพื้นที่ใช้งานทั้งหมดน้อย และทาวน์เฮ้าส์ที่มีสัดส่วนพื้นที่กึ่งสาธารณะต่อพื้นที่ใช้งานทั้งหมดมาก พบว่า ทั้งผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ที่มีสัดส่วนพื้นที่กึ่งสาธารณะต่อพื้นที่ใช้งานทั้งหมดน้อย และทาวน์เฮ้าส์ที่มีสัดส่วนพื้นที่กึ่งสาธารณะต่อพื้นที่ใช้งานทั้งหมดมาก มีค่าเฉลี่ยของการมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการรुकูล้ำพื้นที่ส่วนกลางโดยรวม และด้านย่อยต่าง ๆ อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ถึงปานกลาง

ตารางที่ 5.9

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยทางกายภาพที่มีผลต่อการเกิดกระบวนการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการรुकูล้ำพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัยระหว่าง ทาวน์เฮ้าส์ที่มีสัดส่วนพื้นที่ที่กิ่งสาธาณะต่อพื้นที่ใช้งานทั้งหมดน้อย และทาวน์เฮ้าส์ที่มีสัดส่วนพื้นที่ที่กิ่งสาธาณะต่อพื้นที่ใช้งานทั้งหมดมาก

	พื้นที่ที่กิ่งสาธาณะน้อย			พื้นที่ที่กิ่งสาธาณะมาก			สถิติทดสอบ	
	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า t	ระดับนัยสำคัญ
กระบวนการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการรुकูล้ำพื้นที่ส่วนกลาง	76	3.018	0.700	14	3.094	0.743	-0.354	0.724
การรับรู้การใช้พื้นที่นอกรั้วบ้านอำนวยความสะดวกในการก่อสร้าง	76	2.829	1.112	14	2.857	1.292	0.085	0.932
การรับรู้การจอดรถบนถนนของหมู่บ้าน ทั้งสายหลักและสายย่อย	76	3.553	1.204	14	3.929	1.542	1.026	0.308
การรับรู้การใช้พื้นที่นอกรั้วบ้านจัดกิจกรรม หรืองานเลี้ยงรับรอง	76	2.777	1.281	14	2.571	1.016	-0.565	0.573
การรับรู้การปรับเปลี่ยนพื้นที่นอกรั้วบ้านเพื่อตอบสนองกิจการส่วนตัว	76	3.066	1.330	14	3.000	1.240	-0.172	0.864
การรับรู้การปรับเปลี่ยนพื้นที่นอกรั้วบ้านเพื่อตอบสนองความต้องการส่วนตัว	76	3.184	1.151	14	3.429	1.284	0.717	0.475
การรับรู้การต่อเติมส่วนของบ้านออกมานอกรั้วบ้าน	76	2.908	1.235	14	2.714	1.326	-0.533	0.595
การรับรู้การนำเอาสิ่งปลูกสร้างหรือขยะ ออกมากองนอกรั้วบ้าน	76	3.908	1.235	14	3.571	1.400	-0.918	0.361
การรับรู้การทำสัญลักษณ์ส่วนตัว ในพื้นที่สาธาณะ	76	2.526	1.409	14	2.071	1.385	-1.128	0.275

ตารางที่ 5.10

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยทางกายภาพที่มีผลต่อการเกิดกระบวนการความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรูก้าพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย ระหว่าง
ทาวน์เฮ้าส์ที่มีสัดส่วนพื้นที่ที่ถึงสาธารณะต่อพื้นที่ใช้งานทั้งหมดน้อย และทาวน์เฮ้าส์ที่มีสัดส่วนพื้นที่ที่ถึงสาธารณะต่อพื้นที่ใช้งานทั้งหมดมาก

	พื้นที่ถึงสาธารณะน้อย			พื้นที่ถึงสาธารณะมาก			สถิติทดสอบ	
	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า t	ระดับ นัยสำคัญ
กระบวนการความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรูก้าพื้นที่ส่วนกลาง	76	2.946	1.506	14	2.347	1.362	-2.390	0.224
ความคิดเห็นต่อการใช้พื้นที่นอกรั้วบ้านอำนวยความสะดวกในการก่อสร้าง	76	2.447	1.204	14	2.071	1.328	-1.057	0.294
ความคิดเห็นต่อการจอดรถบนถนนของหมู่บ้าน ทั้งสายหลักและสายย่อย	76	2.329	1.408	14	1.643	1.215	-1.707	0.091
ความคิดเห็นต่อการใช้พื้นที่นอกรั้วบ้านจัดกิจกรรม หรืองานเลี้ยงรับรอง	76	2.776	1.204	14	2.286	1.204	-1.275	0.206
ความคิดเห็นต่อการปรับเปลี่ยนพื้นที่นอกรั้วบ้านเพื่อตอบสนองของกิจการส่วนตัว	76	2.539	1.193	14	1.571	0.851	-2.895	0.005
ความคิดเห็นต่อการปรับเปลี่ยนพื้นที่นอกรั้วบ้านเพื่อตอบสนองของความต้องการ ส่วนตัว	76	2.486	1.101	14	1.857	1.167	-1.948	0.055
ความคิดเห็นต่อการต่อเติมส่วนของบ้านออกมานอกรั้วบ้าน	76	2.158	1.211	14	1.571	1.099	-0.925	0.366
ความคิดเห็นต่อการนำเอาสิ่งปลูกสร้างหรือขยะ ออกมากองนอกรั้วบ้าน	76	2.553	1.389	14	1.929	1.207	-1.573	0.119
ความคิดเห็นต่อการทำสัญลักษณ์ส่วนตัว ในพื้นที่สาธารณะ	76	2.197	1.376	14	1.571	1.016	-1.619	0.109

ตารางที่ 5.11

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยทางกายภาพที่มีผลต่อการเกิดกระบวนการกระทำพฤติกรรมการรुकล้ำพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย ระหว่างทาวน์เฮ้าส์ที่มีสัดส่วนพื้นที่ที่กึ่งสาธารณะต่อพื้นที่ใช้งานทั้งหมดน้อย และทาวน์เฮ้าส์ที่มีสัดส่วนพื้นที่ที่กึ่งสาธารณะต่อพื้นที่ใช้งานทั้งหมดมาก

	พื้นที่กึ่งสาธารณะน้อย			พื้นที่กึ่งสาธารณะมาก			สถิติทดสอบ	
	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า t	ระดับนัยสำคัญ
กระบวนการเกิดพฤติกรรมการรुकล้ำพื้นที่ส่วนกลาง	76	1.946	0.506	14	2.347	0.861	-2.390	0.024
การใช้พื้นที่นอกรั้วบ้านอำนวยความสะดวกในการก่อสร้าง	76	2.160	1.120	14	2.000	1.038	-0.490	0.625
การจอดรถบนถนนของหมู่บ้าน ทั้งสายหลักและสายย่อย	76	2.618	1.275	14	2.500	1.345	-0.305	0.764
การใช้พื้นที่นอกรั้วบ้านจัดกิจกรรม หรืองานเลี้ยงรับรอง	76	2.447	1.300	14	1.571	1.158	-2.353	0.021
การปรับเปลี่ยนพื้นที่นอกรั้วบ้านเพื่อตอบสนองกิจการส่วนตัว	76	1.986	1.238	14	1.071	0.267	-5.758	0.000
การปรับเปลี่ยนพื้นที่นอกรั้วบ้านเพื่อตอบสนองความต้องการส่วนตัว	76	2.473	1.205	14	2.500	1.286	0.074	0.941
การต่อเติมส่วนของบ้านออกมานอกรั้วบ้าน	76	2.105	1.292	14	1.786	1.050	-0.873	0.385
การนำเอาสิ่งปลูกสร้างหรือขยะ ออกมากองนอกรั้วบ้าน	76	3.184	1.402	14	2.756	1.528	-0.964	0.338
การทำสัญลักษณ์ส่วนตัว ในพื้นที่สาธารณะ	76	1.803	1.222	14	1.358	0.7449	-1.316	0.192

เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการรुक้าพื้นที่ ส่วนกลาง ของผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ที่มีสัดส่วนพื้นที่ที่กึ่งสาธารณะต่อพื้นที่ใช้งานทั้งหมดน้อย และทาวน์เฮ้าส์ที่มีสัดส่วนพื้นที่ที่กึ่งสาธารณะต่อพื้นที่ใช้งานทั้งหมดมาก ด้วย independent t-test พบว่า ทาวน์เฮ้าส์ที่มีสัดส่วนพื้นที่ที่กึ่งสาธารณะต่อพื้นที่ใช้งานทั้งหมดน้อย มีค่าเฉลี่ยความเห็น ด้วยกับการรुक้าพื้นที่ส่วนกลางมากกว่า ทาวน์เฮ้าส์ที่มีสัดส่วนพื้นที่ที่กึ่งสาธารณะต่อพื้นที่ใช้งาน ทั้งหมดมาก

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการรुक้าพื้นที่ในแต่ละด้าน ก็พบว่า ผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ที่มีสัดส่วนพื้นที่ที่กึ่งสาธารณะต่อพื้นที่ใช้งานทั้งหมดน้อย มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรม การรुक้าพื้นที่ส่วนกลางด้าน การปรับเปลี่ยนพื้นที่นอกรั้วบ้านเพื่อตอบสนององกิจการส่วนตัว มากกว่าทาวน์เฮ้าส์ที่มีสัดส่วนพื้นที่ที่กึ่งสาธารณะต่อพื้นที่ใช้งานทั้งหมดมาก อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 กล่าวคือ ผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ที่มีสัดส่วนพื้นที่ที่กึ่งสาธารณะต่อพื้นที่ใช้งานทั้งหมดน้อย มีระดับการกระทำการรुक้าพื้นที่ส่วนกลาง สำหรับระดับการกระทำการรुक้าพื้นที่ในด้านอื่น ๆ พบว่า ผู้อยู่อาศัยทั้งสองรูปแบบ มีระดับการกระทำการรुक้าพื้นที่ไม่แตกต่างกัน

ข้อมูลตารางที่ 5.11 การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยทางกายภาพ ที่มีผลต่อการเกิด กระบวนการกระทำพฤติกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย ระหว่าง ทาวน์เฮ้าส์ที่มี สัดส่วนพื้นที่ที่กึ่งสาธารณะต่อพื้นที่ใช้งานทั้งหมดน้อย และทาวน์เฮ้าส์ที่มีสัดส่วนพื้นที่ที่กึ่งสาธารณะ ต่อพื้นที่ใช้งานทั้งหมดมาก พบว่า ทั้งผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ที่มีสัดส่วนพื้นที่ที่กึ่งสาธารณะต่อพื้นที่ใช้ งานทั้งหมดน้อย และทาวน์เฮ้าส์ที่มีสัดส่วนพื้นที่ที่กึ่งสาธารณะต่อพื้นที่ใช้งานทั้งหมดมาก มี ค่าเฉลี่ยของการกระทำพฤติกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลางโดยรวม และด้านย่อยต่าง ๆ อยู่ใน ระดับค่อนข้างน้อย ถึงค่อนข้างมาก

เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการกระทำพฤติกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลาง ของผู้อยู่ อาศัยทาวน์เฮ้าส์ที่มีสัดส่วนพื้นที่ที่กึ่งสาธารณะต่อพื้นที่ใช้งานทั้งหมดน้อย และทาวน์เฮ้าส์ที่มีสัดส่วน

พื้นที่ที่กึ่งสาธารณะต่อพื้นที่ใช้งานทั้งหมดมากด้วย independent t-test พบว่า ทาวน์ เฮ้าส์ที่มีสัดส่วนพื้นที่ที่กึ่งสาธารณะต่อพื้นที่ใช้งานทั้งหมดน้อย มีค่าเฉลี่ยการกระทำพฤติกรรม การรुक้าพื้นที่ส่วนกลางมากกว่า ทาวน์เฮ้าส์ที่มีสัดส่วนพื้นที่ที่กึ่งสาธารณะต่อพื้นที่ใช้งานทั้งหมดมาก

เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบการกระทำพฤติกรรมการรुक้าในแต่ละด้าน ก็พบว่า ผู้อยู่อาศัย ทาวน์เฮ้าส์ที่มีสัดส่วนพื้นที่กึ่งสาธารณะต่อพื้นที่ใช้งานทั้งหมดน้อย มีการกระทำพฤติกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลางด้าน การใช้พื้นที่นอกร้าน เพื่อจัดกิจกรรม หรืองานเลี้ยงรับรอง และการปรับเปลี่ยนพื้นที่นอกร้านเพื่อตอบสนองความต้องการส่วนตัว มากกว่าทาวน์เฮ้าส์ที่มีสัดส่วนพื้นที่กึ่งสาธารณะต่อพื้นที่ใช้งานทั้งหมดมาก อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 กล่าวคือ ผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ที่มีพื้นที่ผิวของพื้นที่กึ่งสาธารณะในระดับค่อนข้างน้อย ส่วนทาวน์เฮ้าส์ที่มีสัดส่วนพื้นที่กึ่งสาธารณะต่อพื้นที่ใช้งานทั้งหมดมาก มีระดับการกระทำการรुक้าในระดับน้อย สำหรับระดับการกระทำการรुक้าในด้านอื่น ๆ พบว่า ผู้อยู่อาศัยทั้งสองรูปแบบ มีระดับการกระทำการรुक้าที่ไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น จากตารางที่ 5.9 ถึง 5.11 จึงแสดงให้เห็นว่า ผู้อยู่อาศัย ทาวน์เฮ้าส์ที่มีสัดส่วนพื้นที่กึ่งสาธารณะต่อพื้นที่ใช้งานทั้งหมดน้อย และทาวน์เฮ้าส์ที่มีสัดส่วนพื้นที่กึ่งสาธารณะต่อพื้นที่ใช้งานทั้งหมดมาก มีกระบวนการทางพฤติกรรมการรับรู้ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แต่การมีความคิดเห็น และการกระทำพฤติกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลาง มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

4. ปัจจัยของลักษณะทางกายภาพด้านที่จอดรถของทาวน์เฮ้าส์ ซึ่งเป็นการพิจารณาตัวแปร 2 กลุ่มที่ไม่มีความสัมพันธ์กัน จึงใช้วิธีการประมวลผลด้วยการทดสอบทางสถิติแบบ independent t-test โดยทำการแบ่งกระบวนการทางพฤติกรรมของผู้อยู่อาศัยออกเป็น 3 รูปแบบ คือ กระบวนการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการรुक้า กระบวนการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการรुक้า และกระบวนการกระทำพฤติกรรมการรुक้าของผู้อยู่อาศัย ดังตารางที่ 5.12 ถึง 5.14

ข้อมูลตารางที่ 5.12 การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยทางกายภาพ ที่มีผลต่อการเกิดกระบวนการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย ระหว่าง ทาวน์เฮ้าส์ที่มีที่จอดรถ 1 คัน และทาวน์เฮ้าส์ที่มีที่จอดรถ 2 คัน พบว่า ทั้งผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ที่มีที่จอดรถ 1 คัน และทาวน์เฮ้าส์ที่มีที่จอดรถ 2 คัน มีค่าเฉลี่ยของการรับรู้พฤติกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลางโดยรวม และด้านย่อยต่าง ๆ อยู่ในระดับน้อยมาก ถึงค่อนข้างมาก

เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการรับรู้พฤติกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลาง ของผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ที่มีที่จอดรถ 1 คัน และทาวน์เฮ้าส์ที่มีที่จอดรถ 2 คัน ด้วย independent t-test พบว่า ผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ที่มีที่จอดรถ 1 คัน และทาวน์เฮ้าส์ที่มีที่จอดรถ 2 คัน มีการรुक้าพื้นที่ส่วนกลางที่ไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ทั้งการเปรียบเทียบระดับการรับรู้โดยรวม และการเปรียบเทียบระดับการรับรู้ในแต่ละรูปแบบของพฤติกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย

ข้อมูลตารางที่ 5.13 การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยทางกายภาพ ที่มีผลต่อการเกิดกระบวนการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย ระหว่าง ทาวน์เฮ้าส์ที่มีที่จอดรถ 1 คัน และทาวน์เฮ้าส์ที่มีที่จอดรถ 2 คัน พบว่า ทั้งผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ที่มีที่จอดรถ 1 คัน และทาวน์เฮ้าส์ที่มีที่จอดรถ 2 คัน มีค่าเฉลี่ยของการมีความคิดเห็นพฤติกรรมกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลางโดยรวม และด้านย่อยต่าง ๆ อยู่ในระดับน้อยมาก ถึงปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลาง ของผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ที่มีที่จอดรถ 1 คัน และทาวน์เฮ้าส์ที่มีที่จอดรถ 2 คัน ด้วย independent t-test พบว่า ผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ที่มีที่จอดรถ 1 คัน และทาวน์เฮ้าส์ที่มีที่จอดรถ 2 คัน มีการรुक้าพื้นที่ส่วนกลางที่ไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ทั้งการเปรียบเทียบระดับการมีความคิดเห็นโดยรวมและการเปรียบเทียบระดับการรับรู้ในแต่ละรูปแบบของพฤติกรรมกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย

จากตารางที่ 5.14 การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยทางกายภาพ ที่มีผลต่อการเกิดกระบวนการกระทำพฤติกรรมกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย ระหว่าง ทาวน์เฮ้าส์ที่มีที่จอดรถ 1 คัน และทาวน์เฮ้าส์ที่มีที่จอดรถ 2 คัน พบว่า ทั้งผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ที่มีที่จอดรถ 1 คัน และทาวน์เฮ้าส์ที่มีที่จอดรถ 2 คัน มีค่าเฉลี่ยของการกระทำพฤติกรรมกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลางโดยรวม และด้านย่อยต่าง ๆ อยู่ในระดับน้อยมาก ถึงปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการกระทำพฤติกรรมกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลาง ของผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ที่มีที่จอดรถ 1 คัน และทาวน์เฮ้าส์ที่มีที่จอดรถ 2 คัน ด้วย independent t-test พบว่า ผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ที่มีที่จอดรถ 1 คัน และทาวน์เฮ้าส์ที่มีที่จอดรถ 2 คัน มีการรुक้าพื้นที่ส่วนกลางที่ไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ทั้งการเปรียบเทียบระดับการกระทำโดยรวม และการเปรียบเทียบระดับการกระทำในแต่ละรูปแบบของพฤติกรรมกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย

ดังนั้น ข้อมูลตารางที่ 5.12 ถึง 5.14 จึงแสดงให้เห็นว่า ผู้อยู่อาศัย ทาวน์เฮ้าส์ที่มีที่จอดรถ 1 คัน และทาวน์เฮ้าส์ที่มีที่จอดรถ 2 คัน มีกระบวนการทางพฤติกรรมในการรुक้าพื้นที่ส่วนกลาง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่.05

ตารางที่ 5.12

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยทางกายภาพที่มีผลต่อการเกิดกระบวนการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย
ระหว่าง ทาวน์เฮ้าส์ที่มีที่จอดรถ 1 คัน และทาวน์เฮ้าส์ที่มีที่จอดรถ 2 คัน

	ทาวน์เฮ้าส์ที่มีที่จอดรถ 1 คัน			ทาวน์เฮ้าส์ที่มีที่จอดรถ 2 คัน			สถิติทดสอบ	
	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า t	ระดับ นัยสำคัญ
กระบวนการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลาง	51	2.731	0.677	102	2.271	0.751	-0.498	0.619
การรับรู้การใช้พื้นที่นอกรั้วบ้านอำนวยความสะดวกในการก่อสร้าง	51	2.843	1.046	102	2.726	1.153	-0.613	0.541
การรับรู้การจอดรถบนถนนของหมู่บ้าน ทั้งสายหลักและสายย่อย	51	3.627	1.280	102	3.696	1.280	0.313	0.755
การรับรู้การใช้พื้นที่นอกรั้วบ้านจัดกิจกรรม หรืองานเลี้ยงรับรอง	51	2.784	1.082	102	2.656	1.316	-0.597	0.551
การรับรู้การปรับเปลี่ยนพื้นที่นอกรั้วบ้านเพื่อตอบสนองกิจการส่วนตัว	51	3.196	1.249	102	3.078	1.216	-0.559	0.577
การรับรู้การปรับเปลี่ยนพื้นที่นอกรั้วบ้านเพื่อตอบสนองความต้องการส่วนตัว	51	3.215	1.205	102	3.049	1.181	0.818	0.415
การรับรู้การต่อเติมส่วนของบ้านออกมานอกรั้วบ้าน	51	2.921	1.309	102	2.873	1.224	-0.228	0.820
การรับรู้การนำเอาสิ่งปลูกสร้างหรือขยะ ออกมากองนอกรั้วบ้าน	51	3.666	1.243	102	3.902	1.270	1.095	0.276
การรับรู้การทำสัญลักษณ์ส่วนตัว ในพื้นที่สาธารณะ	51	2.490	1.405	102	2.284	1.246	-0.923	0.358

ตารางที่ 5.13

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยทางกายภาพที่มีผลต่อการเกิดกระบวนการความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรูกำลังพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย
ระหว่าง ทาวน์เฮ้าส์ที่มีที่จอดรถ 1 คัน และทาวน์เฮ้าส์ที่มีที่จอดรถ 2 คัน

	ทาวน์เฮ้าส์ที่มีที่จอดรถ 1 คัน			ทาวน์เฮ้าส์ที่มีที่จอดรถ 2 คัน			สถิติทดสอบ	
	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า t	ระดับ นัยสำคัญ
กระบวนการความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรูกำลังพื้นที่ส่วนกลาง	51	2.271	0.853	102	2.311	0.851	-0.277	0.782
ความคิดเห็นต่อการใช้พื้นที่นอกรั้วบ้านอำนวยความสะดวกในการก่อสร้าง	51	2.353	1.262	102	2.255	1.175	-0.475	0.636
ความคิดเห็นต่อการจอดรถบนถนนของหมู่บ้าน ทั้งสายหลักและสายย่อย	51	2.275	1.343	102	2.128	1.287	-0.657	0.512
ความคิดเห็นต่อการใช้พื้นที่นอกรั้วบ้านจัดกิจกรรม หรืองานเลี้ยงรับรอง	51	2.745	1.278	102	2.549	1.302	0.883	0.378
ความคิดเห็นต่อการปรับเปลี่ยนพื้นที่นอกรั้วบ้านเพื่อตอบสนองของกิจการส่วนตัว	51	2.373	1.199	102	2.461	1.256	0.416	0.678
ความคิดเห็นต่อการปรับเปลี่ยนพื้นที่นอกรั้วบ้านเพื่อตอบสนองของความต้องการส่วนตัว	51	2.196	1.057	102	2.412	1.129	1.137	0.257
ความคิดเห็นต่อการต่อเติมส่วนของบ้านออกมานอกรั้วบ้าน	51	2.137	1.057	102	2.000	1.194	-0.697	0.488
ความคิดเห็นต่อการนำเอาสิ่งปฏิกูลหรือขยะ ออกมากองนอกรั้วบ้าน	51	2.314	1.241	102	2.333	1.537	0.085	0.932
ความคิดเห็นต่อการทำสัญลักษณ์ส่วนตัว ในพื้นที่สาธารณะ	51	2.098	1.375	102	2.029	1.246	-0.310	0.757

ตารางที่ 5.14

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยทางกายภาพที่มีผลต่อการเกิดกระบวนการกระทำพฤติกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย
ระหว่างทาว์นเฮ้าส์ที่มีที่จอดรถ 1 คัน และทาว์นเฮ้าส์ที่มีที่จอดรถ 2 คัน

	ทาว์นเฮ้าส์ที่มีที่จอดรถ 1 คัน			ทาว์นเฮ้าส์ที่มีที่จอดรถ 2 คัน			สถิติทดสอบ	
	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า t	ระดับ นัยสำคัญ
กระบวนการเกิดพฤติกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลาง	51	2.114	0.818	102	2.226	0.771	-0.810	0.419
การใช้พื้นที่นอกรั้วบ้านอำนวยความสะดวกในการก่อสร้าง	51	2.000	1.000	102	2.049	1.129	0.263	0.793
การจอดรถบนถนนของหมู่บ้าน ทั้งสายหลักและสายย่อย	51	2.628	1.199	102	2.422	1.222	-0.988	0.325
การใช้พื้นที่นอกรั้วบ้านจัดกิจกรรม หรืองานเลี้ยงรับรอง	51	2.294	1.269	102	1.980	1.218	-1.480	0.141
การปรับเปลี่ยนพื้นที่นอกรั้วบ้านเพื่อตอบสนองของกิจการส่วนตัว	51	1.745	1.074	102	1.902	1.278	0.753	0.453
การปรับเปลี่ยนพื้นที่นอกรั้วบ้านเพื่อตอบสนองของความต้องการส่วนตัว	51	2.490	1.189	102	2.088	1.211	-1.946	0.153
การต่อเติมส่วนของบ้านออกมานอกรั้วบ้าน	51	2.039	1.113	102	1.813	1.208	-1.117	0.266
การนำเอาสิ่งปฏิกูลหรือขยะ ออกมากองนอกรั้วบ้าน	51	2.843	1.433	102	2.951	1.511	0.423	0.673
การทำสัญลักษณ์ส่วนตัว ในพื้นที่สาธารณะ	51	1.765	1.142	102	1.706	1.207	-0.289	0.773

5. ปัจจัยของลักษณะทางกายภาพด้านตำแหน่งของทวารน์ไส้ซึ่งเป็นการพิจารณาตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม ที่ไม่มีความสัมพันธ์กัน จึงใช้การประมวลผลด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวน (one-way analysis of variances) โดยทำการแบ่งกระบวนการทางพฤติกรรมของผู้อยู่อาศัยออกเป็น 3 รูปแบบ คือ กระบวนการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการรูกูล้ำ ดังตารางที่ 5.15 กระบวนการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการรูกูล้ำ ดังตารางที่ 5.16 กระบวนการกระทำพฤติกรรมการรูกูล้ำของผู้อยู่อาศัย ดังตารางที่ 5.17

ข้อมูลตารางที่ 5.15 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ ตำแหน่งของทวารน์ไส้ ที่มีผลต่อการเกิดกระบวนการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการรูกูล้ำพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย พบว่า ผู้อยู่อาศัยทวารน์ไส้ที่อยู่ในตำแหน่งติดชอยตัน ตำแหน่งระหว่างทวารน์ไส้ และตำแหน่งติดพื้นที่สาธารณะ มีค่าเฉลี่ยการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง ถึงค่อนข้างมาก ส่วนผู้อยู่อาศัยทวารน์ไส้ที่อยู่ในตำแหน่งติดถนนหลัก มีค่าเฉลี่ยการรับรู้อยู่ในระดับน้อย ถึงค่อนข้างมาก

ข้อมูลจากตารางที่ 5.16 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ ตำแหน่งของทวารน์ไส้ ที่มีผลต่อการเกิดกระบวนการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการรูกูล้ำพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย พบว่า ผู้อยู่อาศัยทวารน์ไส้ที่อยู่ในตำแหน่งติดชอยตัน ตำแหน่งระหว่างทวารน์ไส้ ตำแหน่งติดพื้นที่สาธารณะ และตำแหน่งติดถนนหลัก มีค่าเฉลี่ยการความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ถึงค่อนข้างมาก

ข้อมูลตารางที่ 5.17 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ ตำแหน่งของทวารน์ไส้ ที่มีผลต่อการเกิดกระบวนการกระทำเกี่ยวกับพฤติกรรมการรูกูล้ำพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย พบว่า ผู้อยู่อาศัยทวารน์ไส้ที่อยู่ในตำแหน่งติดชอยตัน ตำแหน่งระหว่างทวารน์ไส้ และตำแหน่งติดพื้นที่สาธารณะ มีค่าเฉลี่ยการกระทำอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ถึงค่อนข้างมาก ส่วนผู้อยู่อาศัยทวารน์ไส้ที่อยู่ในตำแหน่งติดถนนหลัก มีค่าเฉลี่ยการรับรู้อยู่ในระดับน้อย ถึงปานกลาง

ผลการเปรียบเทียบตำแหน่งของทวารน์ไส้ (ตารางที่ 5.15-5.17) ที่มีผลต่อการเกิดกระบวนการทางพฤติกรรมการรูกูล้ำพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย พบว่า ผู้อยู่อาศัยที่อยู่ในทวารน์ไส้ที่มีตำแหน่งของทวารน์ไส้ที่ต่างกัน จะมีกระบวนการรับรู้ กระบวนการมีความคิดเห็น และกระบวนการกระทำพฤติกรรมการรูกูล้ำไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 5.15

ผลการเปรียบเทียบตำแหน่งของทาวน์เฮ้าส์ ที่มีผลต่อการเกิดกระบวนการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย

	ตำแหน่งติดซอยต้น			ตำแหน่งระหว่างทาวน์เฮ้าส์			ตำแหน่งติดพื้นที่สาธารณะ			ตำแหน่งติดถนนหลัก			สถิติทดสอบ	
	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	ค่า F	ระดับนัยสำคัญ
กระบวนการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลาง	33	3.091	0.702	66	3.019	0.720	34	3.147	0.561	21	0.994	0.874	0.327	0.805
การรับรู้การใช้พื้นที่นอกรั้วบ้านอำนวยความสะดวกในการก่อสร้าง	33	2.667	0.957	66	2.667	1.114	34	2.912	1.239	21	3.000	1.140	0.763	0.517
การรับรู้การจอดรถบนถนนของหมู่บ้านทั้งสายหลักและสายย่อย	33	3.667	1.242	66	3.712	1.367	34	3.647	1.777	21	3.667	1.276	0.023	0.995
การรับรู้การใช้พื้นที่นอกรั้วบ้านจัดกิจกรรม หรืองานเลี้ยงรับรอง	33	3.000	1.274	66	2.500	1.268	34	2.882	1.038	21	2.571	1.326	1.560	0.202
การรับรู้การปรับเปลี่ยนพื้นที่นอกรั้วบ้านเพื่อตอบสนองกิจการส่วนตัว	33	3.152	1.395	66	2.970	1.189	34	3.471	1.161	21	3.048	1.161	1.283	0.282
การรับรู้การปรับเปลี่ยนพื้นที่นอกรั้วบ้านเพื่อตอบสนองความต้องการส่วนตัว	33	3.121	1.166	66	3.030	1.215	34	3.352	1.178	21	2.952	1.1609	0.696	0.556
การรับรู้การต่อเติมส่วนของบ้านออกมานอกรั้วบ้าน	33	2.788	1.193	66	2.940	1.322	34	2.882	1.200	21	2.857	1.236	0.110	0.954
การรับรู้การนำเอาสิ่งปฏิกูลหรือขยะออกมากองนอกรั้วบ้าน	33	3.090	1.284	66	3.849	1.140	34	3.882	1.249	21	3.571	1.630	0.357	0.784
การรับรู้การทำสัญลักษณ์ส่วนตัวในพื้นที่สาธารณะ	33	2.424	1.173	66	2.485	1.373	34	2.147	1.329	21	2.288	1.347	0.537	0.657

ตารางที่ 5.16

ผลการเปรียบเทียบตำแหน่งของทาวน์เฮ้าส์ ที่มีผลต่อการเกิดกระบวนการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรูก้าพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย

	ตำแหน่งติดซอยต้น			ตำแหน่งระหว่างทาวน์เฮ้าส์			ตำแหน่งติดพื้นที่สาธารณะ			ตำแหน่งติดถนนหลัก			สถิติทดสอบ	
	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	ค่า F	ระดับนัยสำคัญ
กระบวนการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรูก้าพื้นที่ส่วนกลาง	33	2.405	0.877	66	2.239	0.877	34	2.317	0.787	21	2.202	1.049	0.365	0.779
ความคิดเห็นต่อการใช้พื้นที่นอกรั้วบ้าน อำนวยความสะดวกในการก่อสร้าง	33	2.546	1.201	66	2.182	1.162	34	2.235	1.208	21	2.381	1.359	0.728	0.537
ความคิดเห็นต่อการจอดรถบนถนนของ หมู่บ้าน ทั้งสายหลักและสายย่อย	33	2.333	1.068	66	2.106	1.291	34	2.088	1.264	21	2.088	1.2641	0.510	0.676
ความคิดเห็นต่อการใช้พื้นที่นอกรั้วบ้านจัด กิจกรรม หรืองานเลี้ยงรับรอง	33	2.687	1.190	66	2.470	1.280	34	2.941	1.229	21	2.524	1.570	1.049	0.373
ความคิดเห็นต่อการปรับเปลี่ยนพื้นที่นอก รั้วบ้านเพื่อตอบสนองกิจการส่วนตัว	33	3.151	1.395	66	2.970	1.189	34	3.470	1.160	21	3.048	1.161	0.929	0.428
ความคิดเห็นต่อการปรับเปลี่ยนพื้นที่นอก รั้วเพื่อตอบสนองความต้องการส่วนตัว	33	3.121	1.166	66	3.030	1.215	34	3.353	1.178	21	2.952	1.161	0.623	0.601
ความคิดเห็นต่อการต่อเติมส่วนของบ้าน ออกมานอกรั้วบ้าน	33	2.788	1.193	66	2.940	1.323	34	2.882	1.200	21	2.857	1.236	0.577	0.631
ความคิดเห็นต่อการนำเอาสิ่งปลูกสร้างหรือ ขยะ ออกมากองนอกรั้วบ้าน	33	3.909	1.284	66	3.849	1.140	34	3.882	1.250	21	3.571	1.630	0.936	0.425
ความคิดเห็นต่อการทำสัญลักษณ์ส่วนตัว ในพื้นที่สาธารณะ	33	2.424	1.173	66	2.484	1.373	34	2.147	1.329	21	2.286	1.347	0.662	0.577

ตารางที่ 5.17

ผลการเปรียบเทียบตำแหน่งของทาวน์เฮ้าส์ ที่มีผลต่อการเกิดกระบวนการกระทำเกี่ยวกับพฤติกรรมการรื้อพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย

	ตำแหน่งติดซอยต้น			ตำแหน่งระหว่างทาวน์เฮ้าส์			ตำแหน่งติดพื้นที่สาธารณะ			ตำแหน่งติดถนนหลัก			สถิติทดสอบ	
	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	ค่า F	ระดับนัยสำคัญ
กระบวนการกระทำเกี่ยวกับพฤติกรรม การรื้อพื้นที่ส่วนกลาง	33	2.246	0.882	66	2.205	0.789	34	2.191	0.719	21	1.780	0.775	1.820	0.146
การใช้พื้นที่นอกรั้วบ้านอำนวยความสะดวกในการก่อสร้าง	33	1.879	0.927	66	2.090	1.173	34	2.265	1.053	21	1.714	1.007	1.426	0.237
การจอดรถบนถนนของหมู่บ้าน ทั้งสายหลักและสายย่อย	33	2.758	1.300	66	2.530	1.231	34	2.382	1.181	21	2.238	1.179	0.918	0.434
การใช้พื้นที่นอกรั้วบ้านจัดกิจกรรมหรืองานเลี้ยงรับรอง	33	2.364	1.365	66	2.091	1.309	34	1.941	1.013	21	1.905	1.136	0.885	0.466
การปรับเปลี่ยนพื้นที่นอกรั้วบ้านเพื่อตอบสนองกิจการส่วนตัว	33	1.758	1.200	66	2.000	1.312	34	1.912	1.215	21	1.381	0.740	1.495	0.218
การปรับเปลี่ยนพื้นที่นอกรั้วบ้านเพื่อตอบสนองความต้องการส่วนตัว	33	2.152	1.253	66	2.303	1.252	34	2.441	1.106	21	1.762	1.136	1.528	0.210
การต่อเติมส่วนของบ้านออกมานอกรั้วบ้าน	33	2.030	1.358	66	1.849	1.167	34	2.029	1.087	21	1.524	1.030	1.019	0.386
การนำเอาสิ่งปลูกสร้างหรือขยะ ออกมาจากนอกรั้วบ้าน	33	3.030	1.358	66	3.046	1.544	34	2.941	1.456	21	2.286	1.419	1.528	0.210
การทำสัญลักษณ์ส่วนตัว ในพื้นที่สาธารณะ	33	2.000	1.299	66	1.727	1.210	34	1.618	0.985	21	1.429	1.165	1.136	0.337

ตารางที่ 5.18

ผลการเปรียบเทียบการจัดผังทาว์นเฮ้าส์ ที่มีผลต่อการเกิดกระบวนการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย

	ชอยย่อยปลายเปิด			ชอยย่อยปลายเปิด			ชอยย่อยปลายเปิด		
	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	จำนวน	ค่าเฉลี่ย				
กระบวนการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลาง	12	2.990	0.739	21	3.036	0.633	6	3.188	0.438
การรับรู้การใช้พื้นที่นอกรั้วบ้านอำนวยความสะดวกในการก่อสร้าง	12	2.500	1.000	21	2.857	1.195	6	3.500	1.224
การรับรู้การจอดรถบนถนนของหมู่บ้าน ทั้งสายหลักและสายย่อย	12	4.083	1.164	21	3.714	1.383	6	3.666	1.211
การรับรู้การใช้พื้นที่นอกรั้วบ้านจัดกิจกรรม หรืองานเลี้ยงรับรอง	12	2.666	1.547	21	2.571	1.325	6	2.500	0.836
การรับรู้การปรับเปลี่ยนพื้นที่นอกรั้วบ้านเพื่อตอบสนองกิจการส่วนตัว	12	2.750	1.215	21	3.047	1.215	6	3.500	0.547
การรับรู้การปรับเปลี่ยนพื้นที่นอกรั้วบ้านเพื่อตอบสนองความต้องการส่วนตัว	12	3.166	1.466	21	3.000	0.632	6	2.667	1.033
การรับรู้การต่อเติมส่วนของบ้านออกมานอกรั้วบ้าน	12	2.854	1.108	21	2.882	1.517	6	3.333	0.817
การรับรู้การนำเอาสิ่งปฏิภูมหรือขยะ ออกมาจากนอกรั้วบ้าน	12	3.667	1.435	21	4.048	1.244	6	4.333	1.211
การรับรู้การทำสัญลักษณ์ส่วนตัว ในพื้นที่สาธารณะ	12	2.167	1.115	21	1.857	1.108	6	1.667	0.516

**หมายเหตุ การวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดผังทาว์นเฮ้าส์ เป็นการวิเคราะห์ผลค่า F-test ร่วมกัน ระหว่างการจัดวางผังแบบเรียงลำดับ และแบบกลุ่ม

ตารางที่ 5.18 (ต่อ)

ผลการเปรียบเทียบการจัดผังทาว์นเฮ้าส์ ที่มีผลต่อการเกิดกระบวนการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย

	ชอยตันแถวสั้น			ชอยตันแถวยาว			ชอยซ้อน		
	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD
กระบวนการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการรुक้าพื้นที่ส่วนกลาง	41	3.165	0.678	68	3.028	0.776	6	2.791	0.438
การรับรู้การใช้พื้นที่นอกรั้วบ้านอำนวยความสะดวกในการก่อสร้าง	41	2.829	1.046	68	2.721	1.170	6	2.333	0.516
การรับรู้การจอดรถบนถนนของหมู่บ้าน ทั้งสายหลักและสายย่อย	41	3.829	1.283	68	3.485	1.310	6	4.000	0.632
การรับรู้การใช้พื้นที่นอกรั้วบ้านจัดกิจกรรม หรืองานเลี้ยงรับรอง	41	2.731	1.245	68	2.794	1.288	6	2.167	0.983
การรับรู้การปรับเปลี่ยนพื้นที่นอกรั้วบ้านเพื่อตอบสนองกิจการส่วนตัว	41	3.171	1.302	68	3.118	1.204	6	3.667	1.033
การรับรู้การปรับเปลี่ยนพื้นที่นอกรั้วบ้านเพื่อตอบสนองความต้องการส่วนตัว	41	3.342	1.217	68	2.985	1.152	6	2.667	1.033
การรับรู้การต่อเติมส่วนของบ้านออกมานอกรั้วบ้าน	41	2.853	1.108	68	2.882	1.287	6	2.167	0.408
การรับรู้การนำเอาสิ่งปลูกสร้างหรือขยะ ออกมาจากนอกรั้วบ้าน	41	3.951	1.161	68	3.647	1.279	6	4.167	1.602
การรับรู้การทำสัญลักษณ์ส่วนตัว ในพื้นที่สาธารณะ	41	2.610	1.412	68	2.588	1.341	6	1.167	0.408

6. ปัจจัยของลักษณะทางกายภาพด้านการจัดวางผังทาวน์เฮ้าส์ ซึ่งเป็นการพิจารณาตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม ที่ไม่มีความสัมพันธ์กัน จึงใช้การประมวลผลด้วยการวิเคราะห์ทางสถิติ ด้วยวิธี one-way analysis of variances โดยทำการแบ่งกระบวนการทางพฤติกรรมของผู้อยู่อาศัยออกเป็น 3 รูปแบบ คือ กระบวนการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการรुकูล้ำ ดังตารางที่ 5.18 กระบวนการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการรुकูล้ำ ดังตารางที่ 5.19 และกระบวนการกระทำพฤติกรรมการรुकูล้ำ ของผู้อยู่อาศัย ดังตารางที่ 5.20

ข้อมูลตาราง 5.18 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ การจัดวางผังทาวน์เฮ้าส์แบบเรียงลำดับ ที่มีผลต่อการเกิดกระบวนการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการรुकูล้ำ พื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย พบว่า

- (1) ผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ที่มีการจัดผังแบบชอยย่อยปลายเปิด มีค่าเฉลี่ยการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง ถึงค่อนข้างมาก
- (2) ผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ที่มีการจัดผังแบบถนนใหญ่ปลายเปิด มีค่าเฉลี่ยการรับรู้อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ถึงค่อนข้างมาก
- (3) ผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ที่มีการจัดผังแบบการเรียงตัวบริเวณสวนสาธารณะ มีค่าเฉลี่ยการรับรู้อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ถึงค่อนข้างมาก
- (4) ผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ที่มีการจัดผังแบบชอยตันแถวสั้น มีค่าเฉลี่ยการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง ถึงค่อนข้างมาก
- (5) ผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ที่มีการจัดผังแบบชอยตันแถวยาว มีค่าเฉลี่ยการรับรู้อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ถึงค่อนข้างมาก
- (6) ผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ที่มีการจัดผังแบบชอยซ้อน มีค่าเฉลี่ยการรับรู้ในระดับค่อนข้างน้อย ถึงค่อนข้างมาก

ผลการเปรียบเทียบการการจัดวางผังทาวน์เฮ้าส์ ที่มีผลต่อการเกิดกระบวนการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการรुकูล้ำ พื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย พบว่า ผู้อยู่อาศัยที่อยู่ในทาวน์เฮ้าส์ที่มีลักษณะการจัดผังทาวน์เฮ้าส์ที่ต่างกัน จะมีกระบวนการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการรुकูล้ำไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 5.19

ผลการเปรียบเทียบการจัดผังทาว์นเฮ้าส์ ที่มีผลต่อการเกิดกระบวนการมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการรื้อล้างพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย

	ชอยย่อยปลายเปิด			ถนนใหญ่ปลายเปิด			บริเวณสวนสาธารณะ		
	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD
กระบวนการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการรื้อล้างพื้นที่ส่วนกลาง	12	1.771	0.482	21	2.120	0.733	6	2.208	0.631
ความคิดเห็นต่อการใช้พื้นที่นอกรั้วบ้านอำนวยความสะดวกในการก่อสร้าง	12	2.083	1.311	21	2.238	0.889	6	3.167	0.983
ความคิดเห็นต่อการจอดรถบนถนนของหมู่บ้าน ทั้งสายหลักและสายย่อย	12	1.750	1.288	21	1.857	1.153	6	1.833	1.169
ความคิดเห็นต่อการใช้พื้นที่นอกรั้วบ้านจัดกิจกรรม หรืองานเลี้ยงรับรอง	12	2.417	1.165	21	2.571	1.535	6	2.167	1.169
ความคิดเห็นต่อการปรับเปลี่ยนพื้นที่นอกรั้วบ้านเพื่อตอบสนองกิจการส่วนตัว	12	1.750	0.866	21	2.286	1.056	6	2.500	1.049
ความคิดเห็นต่อการปรับเปลี่ยนพื้นที่นอกรั้วบ้านเพื่อตอบสนองความต้องการส่วนตัว	12	1.750	0.965	21	2.095	0.943	6	2.500	1.049
ความคิดเห็นต่อการต่อเติมส่วนของบ้านออกมานอกรั้วบ้าน	12	1.500	0.798	21	1.809	0.928	6	2.333	1.211
ความคิดเห็นต่อการนำเอาสิ่งปฏิกูลหรือขยะ ออกมากองนอกรั้วบ้าน	12	1.417	0.669	21	2.333	1.426	6	1.833	1.169
ความคิดเห็นต่อการทำสัญลักษณ์ส่วนตัว ในพื้นที่สาธารณะ	12	1.500	0.798	21	1.762	1.044	6	1.333	0.516

**หมายเหตุ การวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดผังทาว์นเฮ้าส์ เป็นการวิเคราะห์ผลค่า F-test ร่วมกัน ระหว่างการจัดวางผังแบบเรียงลำดับ และแบบกลุ่ม

ตารางที่ 5.19 (ต่อ)

	ชอยตันแถวสั้น			ชอยตันแถวยาว			ชอยซ้อน		
	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD
กระบวนการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรูกกล้า พื้นที่ส่วนกลาง	41	2.515	0.968	68	2.325	0.865	6	1.979	0.255
ความคิดเห็นต่อการใช้พื้นที่นอกรั้วบ้านอำนวยความสะดวก สะดวกในการก่อสร้าง	41	2.463	1.267	68	2.191	1.284	6	2.167	0.408
ความคิดเห็นต่อการจอดรถบนถนนของหมู่บ้าน ทั้งสาย หลักและสายย่อย	41	2.366	1.479	68	2.338	1.288	6	1.833	1.169
ความคิดเห็นต่อการใช้พื้นที่นอกรั้วบ้านจัดกิจกรรม หรือ งานเลี้ยงรับรอง	41	2.634	1.240	68	2.750	1.331	6	2.167	1.169
ความคิดเห็นต่อการปรับเปลี่ยนพื้นที่นอกรั้วบ้านเพื่อ ตอบสนองกิจการส่วนตัว	41	2.537	1.267	68	2.441	1.309	6	3.167	1.329
ความคิดเห็นต่อการปรับเปลี่ยนพื้นที่นอกรั้วเพื่อตอบสนอง ความต้องการส่วนตัว	41	2.634	1.178	68	2.338	1.128	6	2.333	0.817
ความคิดเห็นต่อการต่อเติมส่วนของบ้านออกมานอกรั้ว บ้าน	41	2.244	1.338	68	2.088	1.143	6	1.667	0.817
ความคิดเห็นต่อการนำเอาสิ่งปลูกสร้างหรือขยะ ออกมากอง นอกรั้วบ้าน	41	2.781	1.441	68	2.338	1.512	6	1.333	0.516
ความคิดเห็นต่อการทำสัญลักษณ์ส่วนตัว ในพื้นที่ สาธารณะ	41	2.463	1.380	68	2.118	1.366	6	1.167	0.408

** หมายเหตุ การวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดผังทาวนเฮ้าส์ เป็นการวิเคราะห์ผลค่า F-test ร่วมกัน ระหว่างการจัดวางผังแบบเรียงลำดับ และแบบกลุ่ม

ตารางที่ 5.20

ผลการเปรียบเทียบการจัดผังทาว์นเฮ้าส์ที่มีผลต่อการเกิดกระบวนการกระทำเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรูกล้ำพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย

	ชอยย่อยปลายเปิด			ถนนใหญ่ปลายเปิด			บริเวณสวนสาธารณะ		
	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD
กระบวนการกระทำเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรูกล้ำพื้นที่ส่วนกลาง	12	1.760	0.560	21	2.286	0.829	6	2.354	0.544
การใช้พื้นที่นอกรั้วบ้านอำนวยความสะดวกในการก่อสร้าง	12	2.083	1.311	21	2.238	0.889	6	3.167	0.983
การจอดรถบนถนนของหมู่บ้าน ทั้งสายหลักและสายย่อย	12	1.750	1.288	21	1.857	1.153	6	1.833	1.169
การใช้พื้นที่นอกรั้วบ้านจัดกิจกรรม หรืองานเลี้ยงรับรอง	12	2.416	1.165	21	2.571	1.535	6	2.167	0.753
การปรับเปลี่ยนพื้นที่นอกรั้วบ้านเพื่อตอบสนองกิจการส่วนตัว	12	1.750	0.866	21	2.286	1.056	6	2.500	1.049
การปรับเปลี่ยนพื้นที่นอกรั้วบ้านเพื่อตอบสนองความต้องการส่วนตัว	12	1.750	0.965	21	2.095	0.944	6	2.500	1.049
การต่อเติมส่วนของบ้านออกมานอกรั้วบ้าน	12	1.500	0.798	21	1.810	0.928	6	2.333	1.211
การนำเอาสิ่งปลูกสร้างหรือขยะ ออกมากองนอกรั้วบ้าน	12	1.417	0.669	21	2.333	1.426	6	1.833	1.690
การทำสัญลักษณ์ส่วนตัว ในพื้นที่สาธารณะ	12	1.500	0.798	21	1.762	1.044	6	1.333	0.516

**หมายเหตุ การวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดผังทาว์นเฮ้าส์ เป็นการวิเคราะห์ผลค่า F-test ร่วมกัน ระหว่างการจัดวางผังแบบเรียงลำดับ และแบบกลุ่ม

ตารางที่ 5.20 (ต่อ)

	ชอยตันแถวสั้น			ชอยตันแถวยาว			ชอยซ้อน		
	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD
กระบวนการกระทำเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรูล่าพื้นที่ ส่วนกลาง	41	2.387	0.849	68	2.020	0.812	6	2.167	0.246
การใช้พื้นที่นอกรั้วบ้านอำนวยความสะดวกในการ ก่อสร้าง	41	2.463	1.267	68	2.191	1.284	6	2.167	0.408
การจอดรถบนถนนของหมู่บ้าน ทั้งสายหลักและสาย ย่อย	41	2.366	1.479	68	2.338	1.288	6	1.833	1.169
การใช้พื้นที่นอกรั้วบ้านจัดกิจกรรม หรืองานเลี้ยง รับรอง	41	2.634	1.240	68	2.750	1.331	6	2.167	1.169
การปรับเปลี่ยนพื้นที่นอกรั้วบ้านเพื่อตอบสนองกิจการ ส่วนตัว	41	2.537	1.267	68	2.441	1.309	6	3.167	1.329
การปรับเปลี่ยนพื้นที่นอกรั้วบ้านเพื่อตอบสนองความ ต้องการส่วนตัว	41	2.634	1.178	68	2.338	1.146	6	2.333	0.817
การต่อเติมส่วนของบ้านออกมานอกรั้วบ้าน	41	2.244	1.338	68	2.088	1.143	6	1.667	0.817
การนำเอาสิ่งปฏิภูมหรือขยะ ออกมากองนอกรั้วบ้าน	41	2.781	1.441	68	2.338	1.512	6	1.333	0.516
การทำสัญลักษณ์ส่วนตัว ในพื้นที่สาธารณะ	41	2.446	1.380	68	2.118	1.366	6	1.167	0.408

**หมายเหตุ การวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดผังทาวน์เฮ้าส์ เป็นการวิเคราะห์ผลค่า F-test ร่วมกัน ระหว่างการจัดวางผังแบบเรียงลำดับ และแบบกลุ่ม

ข้อมูลตารางที่ 5.19 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ การจัดวางผังทาวน์เฮ้าส์ ที่มีผลต่อการเกิด กระบวนการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการรुकล้ำพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย พบว่า

- (1) ผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ที่มีการจัดผังแบบชอยย่อยปลายเปิด มีค่าเฉลี่ยการมีความคิดเห็น อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ถึงปานกลาง
- (2) ผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ที่มีการจัดผังแบบถนนใหญ่ปลายเปิด มีค่าเฉลี่ยการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ถึงปานกลาง
- (3) ผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ที่มีการจัดผังแบบการเรียงตัวบริเวณสวนสาธารณะ มีค่าเฉลี่ยการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ถึงค่อนข้างมาก
- (4) ผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ที่มีการจัดผังแบบชอยตันแถวสั้น มีค่าเฉลี่ยการมีความคิดเห็น อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ถึงปานกลาง
- (5) ผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ที่มีการจัดผังแบบชอยตันแถวยาว มีค่าเฉลี่ยการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ถึงปานกลาง
- (6) ผู้อยู่อาศัยทาวน์เฮ้าส์ที่มีการจัดผังแบบชอยซ้อน มีค่าเฉลี่ยการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ถึงค่อนข้างมาก

เนื่องจากจำนวนตัวอย่างที่ใช้เปรียบเทียบในบางกลุ่มมีจำนวนค่อนข้างน้อย ($n < 30$) จึงไม่ได้ทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยวิธี one-way analysis of variances

5.4 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์สรุปได้ว่า กระบวนการความคิดเห็นของผู้อยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับการเกิดพฤติกรรมการรुकล้ำพื้นที่ส่วนกลางมากกว่าการรับรู้ แสดงว่า ทศคนคติ หรือกระบวนการมีความคิดเห็น เป็นดัชนีที่ใช้ชี้แนวทางในการแสดงพฤติกรรม โดยปัจจัยที่มีผลต่อกระบวนการเกิดพฤติกรรมการรुकล้ำพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัยอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 โดยการสรุปแบบสอบถามซึ่งเป็นความคิดเห็นของผู้อยู่อาศัย ประกอบด้วย

1. ลักษณะพื้นผิวพื้นที่กิ่งสาธารณะของทาวน์เฮ้าส์ กล่าวคือ ผู้อยู่อาศัย ทาวน์เฮ้าส์ที่มีพื้นผิวของพื้นที่กิ่งสาธารณะเป็นแบบคอนกรีตล้วน และแบบคอนกรีตผสมสนามหญ้า มีกระบวนการทางพฤติกรรมการรับรู้ และการมีความคิดเห็นในการรुकล้ำพื้นที่ส่วนกลาง ไม่แตกต่างกัน แต่การกระทำพฤติกรรมการรुकล้ำพื้นที่ส่วนกลาง มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยทาวน์เฮ้าส์แบบคอนกรีตล้วน มีการรुकล้ำมากกว่า แบบคอนกรีตผสมสนามหญ้า

2. สัดส่วนระหว่างพื้นที่กึ่งสาธารณะกับพื้นที่ใช้งานทั้งหมดของทาวน์เฮ้าส์ กล่าวคือทาวน์เฮ้าส์ที่มีสัดส่วนพื้นที่กึ่งสาธารณะต่อพื้นที่ใช้งานทั้งหมดน้อย และสัดส่วนพื้นที่กึ่งสาธารณะต่อพื้นที่ใช้งานทั้งหมดมาก มีกระบวนการทางพฤติกรรมกรรับรู้ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แต่การมีความคิดเห็นและการกระทำพฤติกรรมกรรुक้าพื้นที่ส่วนกลาง มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

3. การจัดวางผังทาวน์เฮ้าส์ กล่าวคือ จากการเปรียบเทียบการจัดวางผังทาวน์เฮ้าส์ที่มีผลต่อการเกิดกระบวนการทางพฤติกรรมกรรुक้าพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย พบว่า ผู้อยู่อาศัยที่อยู่ในทาวน์เฮ้าส์ที่มีลักษณะการจัดผังทาวน์เฮ้าส์ที่ต่างกัน จะมีกระบวนการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรुक้าในภาพรวม ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ประกอบด้วย การมีความคิดเห็นต่อการนำสิ่งปฏิกูลออกมาทิ้งนอกรั้วบ้าน การมีความคิดเห็นต่อการทำสัญลักษณ์ส่วนบุคคลบนพื้นที่สาธารณะและการมีพฤติกรรมนำสิ่งปฏิกูลออกมาทิ้ง นอกรั้วบ้าน

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว จึงสามารถนำไปใช้เพื่อสร้างเป็นแนวทางในการออกแบบบ้านทาวน์เฮ้าส์ เพื่อลดปัญหาการรुक้าพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัยในส่วนต่อไปคือบทที่ 7